

La millor herència

Al sonet *Trumfo* del seu nou poemari *Nous* Albert Mestres parla de la independència individual i col·lectiva: “Es forma amb contundència / a dins la ment, és personal presència / de voluntat.” Des de sempre, Mestres ha exercit la independència i ha pagat un preu elevat perquè la seva producció literària (una vintena llarga de títols, entre poesia, narrativa, teatre i assaig) ha passat massa inadvertida per la seva ambició intel·lectual i qualitat artística.

Nous és el sisè recull del poeta des d'*O res* (1990), on intenta fer confluïr les seves dues línies generals de construcció, la tendència cap a les *suites* encadenades i cap al poema llarg unitari. A *Nous*, Mestre hi aplega dues sèries de 43 sonets (*Taula parada* i *Tanda de sonets*), un conjunt de 12 repeses o imitacions (*El cranc*) i un cicle tancat de 118 haikus (*Taula periòdica*). En principi, el llibre es pot llegir com tres *suites* entrelaçades, però una lectura més atenta revela que, al mateix temps, estem davant d'un poema llarg articulat en tres seccions juxtaposades, fruit de l'esperit de joc i innovació constant de l'autor.

El títol de l'obra és la clau de volta. Es pot interpretar de diverses formes: *nous*, en el sentit comú de recents, de fa poc, o *nous* en la seva accepció filosòfica, un concepte de la filosofia presocràtica que significa intel·lecte, ment, comprensió, pensament o raó. Pels grecs antics *nous* era una forma de percepció directament superior i oposada als sentits físics. De fet, la nostra cultura judeocristiana i

grecollatina es dreça sobre l'escissió entre ment i cos, raó i fisicitat, però el nostre poeta vol seguir la sendera de William Blake i María Zambrano, entre molts altres, que aspiren a reintegrar matèria i esperit per oferir o assolir una existència més plena, intensa i plural.

Unió o fusió

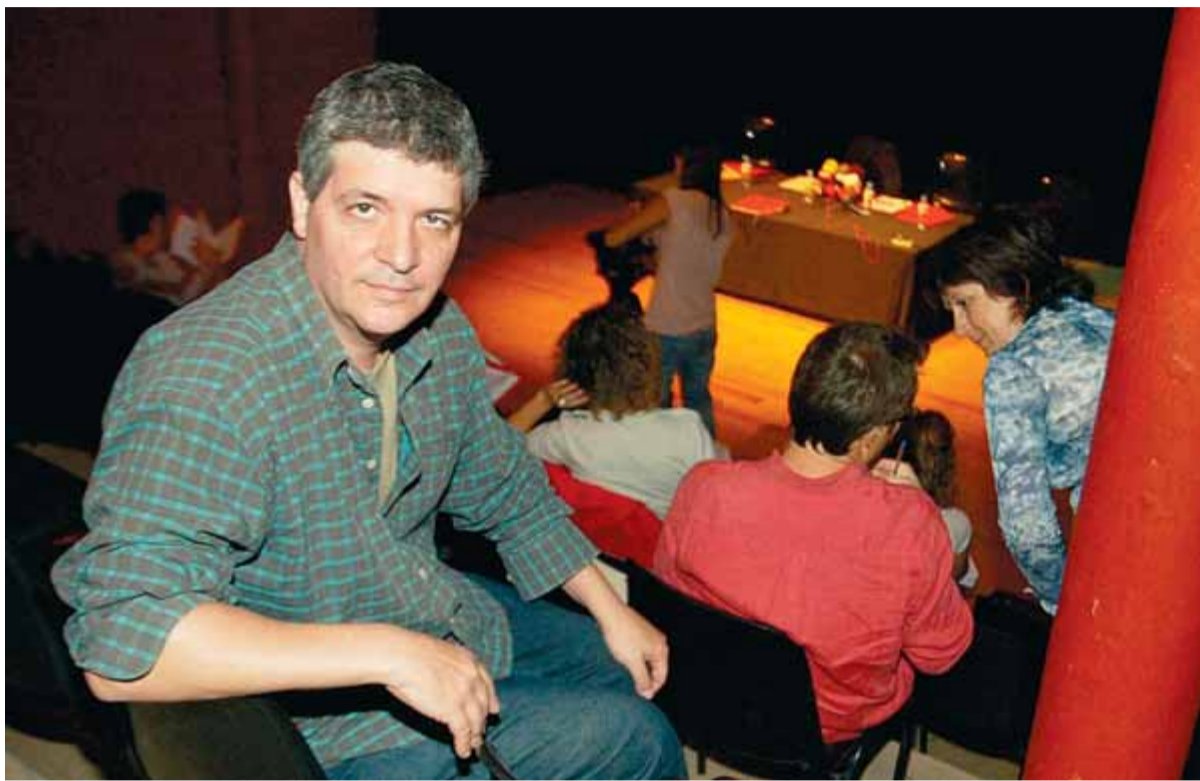
En definitiva, el sentit general del llibre és l'assoliment de la unió o la fusió. Per aquest motiu, per exemple, a *Taula periòdica* Mestres ressegueix exhaustivament

L'apunt

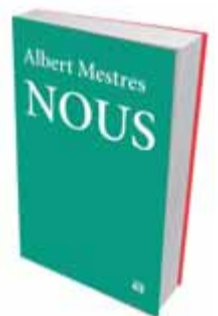
Nascut el 1960, Albert Mestres ha desplegat una sempre inquieta obra literària, pràcticament en tots els gèneres. Entre els seus poemaris destaquen *O res*, *A sac*, *Tres* i *Llum*.

les relacions amoroses a partir dels 118 elements. I des d'aquest concepte fonamental d'unitat i plenitud vital, Mestres destaca un darrere l'altre els temes centrals de la vida: l'ésser i el no-res, la realitat física, l'entropia, la política i la societat, la família, l'amor, la consciència moral, la por, l'alteritat, la cultura i la bellesa, el temps, la mort, la memòria...

I tot queda dit a partir d'un domini impecable de la forma, una distància irònica deliciosa i una llengua matisada, versàtil i juganera. *

Albert Mestres
publica un nou
recull poètic
JUDIT FERNÁNDEZ

NOUS
Albert Mestres
Editorial:
Edicions 62
Barcelona, 2013
Pàgines: 101
Preu: 18 euros

NARRATIVA JORDI CAPDEVILA

La violència de la bellesa

“L'entrega total a l'escriptura i la dedicació completa a la família quasi sempre solen esdevenir incompatibles”, recorda el narrador del primer dels relats per justificar la seva ruptura sentimental amb Felice. És una “condemna” que porten a sobre els creadors artístics implicats en l'aplec de contes *Vides errants*, que ha reunit Pere Joan Martorell, i que va guanyar el premi Pare Colom 2013. Uns relats durs, punyents, colpidors, amb finals sorprenents, però que tenen en comú gairebé tots el fracàs, el sofriment i la destrucció dels protagonistes.

La literatura, l'art, i la vida i les seves contradiccions són en el rerefons de tots els contes, amb pinzellades de personatges con-

crets i coneguts com poden ser Van Gogh i Gauguin, que protagonitzen el darrer relat, i també Goethe, Joyce i Kafka. Però l'entrellat de cada narració recau en individus anònims, de personalitat apassionada, que lluiten per viure al límit la vida plena que sempre han somiat i que les circumstàncies l'han entrebancada.

El pes del passat

Així hi podem trobar la collidora d'ametlles, l'única noia entre un grapat d'homes, que ha de sobreviure amb un pes feixuc del passat que porta a sobre. O la dona madura que ofereix dia i nit el seu cos a un adolescent per esmorteir un dolor sentimental punyent. Sexe, amor, passió, traïció i violència

sense embuts impregnen també altres contes, com els de dos amics que comparteixen apartament o el noi desaparegut per salvar l'honor.

Un compendi de *Vides errants* exposades amb un llenguatge culte, mesurat i senzill que afegeix plaer a uns relats on un petit sospir pot separar la bellesa de la lletjor, l'art de la monotonia, l'amor de l'odi, la fidelitat de la traïció i la vida de la mort. La riquesa literària dels contes fa atractiva també la violència soterrada que alguns d'ells destil·len.

Un llenguatge, a més, assaonat amb el deix mallorquí de placidesa, amenitat, riquesa lèxica i rigor literari, que crea una atmosfera altament atractiva en el contingut argumental i formal del llibre. *

VIDES ERRANTS
Pere Joan
Martorell
Editorial:
Leonard Muntaner
Inca, 2013
Pàgines: 156
Preu: 14 euros